திருமுருகாற்றுப்படை

திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் எழுதிய
பொழிப்புரையுடன்

சைவ சமய பக்த ஜன சபை வெளியீடு - 2

அல்லயன்ஸ் பிரஸ்ஸில்
பதிப்பித்தது.
1949

திருமுருகாற்றுப்படை

திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் எழுதிய
பொழிப்புரையுடன்

சைவ சமய பக்த ஜன சபை வெளியீடு - 2

அல்லயன்ஸ் பிரஸ்ஸில்
பதிப்பித்தது.
1949

விலை அணா 6

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

அமிழ்தினும் இனிய செந்தமிழ் இலக்கியமாகிய திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் தெய்விகநூல் தமிழ் வேதமாகிய பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்றாகிய பதினோராம் திருமுறையுள் மிளிரும் ஒரு பிரபந்தமாகும். இதனை அன்பர்கள் நியமத்துடன் பொருளுணர்ந்து ஓதி உய்யவேண்டும் என்று எண்ணி இச் சபையினர் 16-3-49 தொடங்கிப் பிரதி புதன் கிழமையிலும் மாலை 6 மணிக்கு உயர்திரு கி.வா. ஜகந்நாத ஐயர் அவர்களைக் கொண்டு இச் சபையின் ஆதரவில் திருமுருகாற்றுப்படை வகுப்பு ஒன்றை நடத்தி வருகின்றனர்.

இவ் வகுப்பில் கலந்துகொள்ளும் அன்பர்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் பயன்படும்படி இவ்வரிய நூலுக்கு ஓர் உயரிய பொழிப்புரையை எழுதுவித்துக் குறைந்த விலையில் இச் சபையின் இரண்டாம் வெளியீடாக இதனை நம் தமிழ்ப் புதிய ஆண்டு சித்திரைமீ 8உ நன்னாளில் வெளியிடுகின்றோம்.

இப் பொழிப்புரையை எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எழுதி உதவிய திரு. கி. வா. ஜகந்நாத ஐயர் அவர்களுக்கும், இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குமாறு அநுமதி தந்து வெகு விரைவில் அழகுற அச்சிட்டு உதவிய மயிலாப்பூர் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியாருக்கும் எங்கள் நன்றி உரியதாகுக.

சைவம் வாழ்க! தமிழ் வாழ்க!

சை. ச. ப. ஜ. சபை
1/488, தங்கசாலை வீதி
P. T. சென்னை, 6-4-49

இப்படிக்கு,
சைவசமய பக்தஜன சபையார்

உ

திருமுருகாற்றுப்படை

1. திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு
ஓவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிரொளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து
உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில்
கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோள்
கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில்
பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்
சேண்இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணையீர் ஓதிச்

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைஇடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகள்அறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகம் செரீஇக் கருந்தகட்டு
உளைப்பூ மருதின் ஒள்இணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
நுண்பூண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி ஓங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென்று ஏத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்
சூரர மகளிர் ஆடும் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கஉள் புக்குச்
சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதிற் பிணர்மோட்டு

உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா
நிணந்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
எய்யா நல்இசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன்று எடுத்த சேண்உயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர்அரு வாயில்
திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்
இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி எற்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமர்ந்து உறைதலும் உரியன், அதாஅன்று.

2. திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி பொருத வடுஆழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்
படுமணி இரட்டும் மருங்கிற் கடுநடைக்

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வரூஉம் வகைஅமை பொலங்குழை
சேண்விளங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
மனன்நேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே
மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம் ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்
காதலின் உவந்து வரம்கொடுத் தன்றே, ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்விஓர்க் கும்மே ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருளை ஏம்உற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே, ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே, ஒருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந் தன்றே, ஆங்கம்
மூவிரு முகனும் முறைநவின்று ஒழுகலின்
ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது ஒருகை
அங்குசம் கடாவ ஒருகை இருகை

ஐயிரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப, ஒருகை
மார்பொடு விளங்க ஒருகை
தாரொடு பொலிய ஒருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ஒருகை
பாடின் படுமணி இரட்ட ஒருகை
நீல்நிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய ஒருகை
வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட, ஆங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் திண்காழ்
வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை ஞரல
உரம்தலைக் கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
விசும்பா றாக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய,பண்பே அதாஅன்று.

3. திருவாவினன்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல்
பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர் இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந்து அன்ன மாசில் தூஉடை
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைசூழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின்

நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்நரம்பு உளர
நோய்இன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
பொன்உரை கடுக்கும் திதலையர் இன்னகைப்
பருமம் தாங்கிய பணிந்தேந்து அல்குல்
மாசில் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்எயிற்று
அழல்என உயிர்க்கும் அஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப்புடைக்கும்பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
மூவெயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்து
ஈரிரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைஇய
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
புலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏமுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செல்வினர் வளியிடைத்

தீஎழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
உரும்இடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
உறுகுறை மருங்கின்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்
ஆவி னன்குடி அசைதலும் உரியன், அதாஅன்று.

4. திருவேரகம்

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்லியாண்டு
ஆறினிற் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர உடீஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து
ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாஇயல் மருங்கின் நவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன், அதாஅன்று.

5. குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர
விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்

குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
முடித்த குல்லை இலையுடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வாலிணர் இடையிடுபு
சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடீஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலம்
கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோளன்
நரம்பார்த் தன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன்நேர்பு துகிலினன்
முழவுறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி
மென்தோள் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதொறாடலும் நின்றதன் பண்பே, அதாஅன்று.

6. பழமுதிர் சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்
மாண்தலைக் கொடியொடு மண்ணி அமைவர

நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுடன் உடீஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇய தூவெள் அரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைஅற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நல்நகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழ்இசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க
உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியல்நகர்
ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டாண்டு உறைதலும் அறிந்த வாறே
ஆண்டாண்டு ஆயினும் ஆக காண்தக
முந்துநீ கண்டுழி முகன்அமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே

வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழைஅணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ
குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேர் ஆள
அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்றாடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசில் எனப்பல
யான் அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்
நின் அடி உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு
புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோய்எனக்
குறித்தது மொழியா அளவைக் குறித்துடன்
வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்

வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி
அஞ்சல் ஓம்புமதி அறிவல்நின் வரவென
அன்புடை நன்மொழி அளைஇ விளிவின்று
இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகித் தோன்ற விழுமிய
பெறல்அரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன்
வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்சுமந்து
ஆர முழுமுதல் உருட்டி வேரல்
பூவுடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த
தண்கமழ் அலர்இறால் சிதைய நன்பல
ஆசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமலர் உதிர ஊகமொடு
மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலொடு
இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குரூஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்
பெருங்கல் விடர்அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமா நல்ஏறு சிலைப்பச் சேண்நின்று
இழுமென இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

பொழிப்புரை

1—3. உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மகிழும்படியாக மேருவுக்கு வலப்பக்கமாக எழுந்து சுற்றுவதும், பலரால் புகழப் பெறுவதும் ஆகிய சூரியன் கீழ்கடலிலே தோன்றினாற்போல, நடுவிலே நிற்பதில்லாமல் விளங்குவதும் நெடுந் தூரத்திலும் வீசுவதுமாகிய ஒளியையும்;

4—6. தம்பால் வந்து சரண் அடைந்தவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற, அறியாமையை உடைக்கும் வலிமையையுடைய திருவடியையும்; எதிர்த்துப் போர்செய்வாரை அடியோடு அழித்த, இடியைப் போன்ற விசாலமான கையையும் உடையவன்; குற்றம் இல்லாத கற்பையும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும் உடைய தேவயானைக்குக் கணவன்;

7—11. கடலை முகந்த நிறைந்த கருப்பத்தை உடைய கரிய மேகமானது, ஒளியால் போழப்படும் வானத்தில் வளப்பமான நீர்த்துளியைச் சிதறி முதல் மழையைப் பெய்த, குளிர்ந்த நறுமணம் வீசும் காட்டில், இருள் உண்டாகும்படியாகச் செறிந்த பருத்த அடிமரத்தையுடைய செங்கடம்பினது உருளுகின்ற குளிர்ந்த மாலை புரளுகின்ற திருமார்பை உடையவன்;

12—19. பெரிய மூங்கில்கள் வளர்ந்து வானளவும் உயர்ந்த மலையில்—கிண்கிணி சூழ்ந்த ஒளிபடைத்த சிவந்த சிறிய அடி, திரண்ட கால், வளைந்த இடை, பெரிய தோள்கள், இந்திர கோபத்தைப் போன்ற சாயந் தோய்க்காமல் இயற்கையாகவே சிவந்த பூ

அலங்காரம் உள்ள துகில், பல மணிகளைக் கோத்த சில வடங்களால் ஆகிய மேகலையை அணிந்த ரகசிய ஸ்தானம், ஒருவர் அலங்கரிக்காமலே அழகு பெற்ற லாவண்யம், நாவல் மரத்தினால் பெயர் பெற்ற சாம்பூநதம் என்னும் பொன்னால் ஆகிய விளங்குகின்ற ஆபரணம், நெடுந்தூரம் சென்று பிரகாசிக்கும் குற்றமற்ற உடல் வண்ணம், (இவற்றை உடையவர்களாய்);

20—44. தமக்குத் துணையாக உள்ள தோழிமார், இது அழகிது என்று பாராட்டியதும், ஒத்துவளர்ந்து நெய்ப்போடு கூடியதும் ஆகிய கூந்தலில், சிவந்த காம்பையுடைய வெட்சிப் பூவின் சிறிய இதழ்களை இடையில் வைத்து, பசிய தண்டையுடைய குவளை மலரின் தூய இதழைக் கிள்ளியிட்டு, தெய்வ உத்தியாகிய சீதேவி என்னும் ஆபரணத்தையும் வலம்புரி என்னும் ஆபரணத்தையும் பக்கங்களில் அமைத்து, திலகத்தால் அலங்கரித்த இனிமை பரவிய அழகிய நெற்றியில் மகரவாய் படியும்படியாகச் சீவிச் சிக்கறுத்து நன்கு முடித்த குற்றமற்ற கொண்டையில், பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப் பூவைச் செருகி, கரிய மேலிதழையும் பஞ்சு போன்ற கேசரத்தையும் உடைய மருதம் பூங்கொத்துக்களை அமைத்து, சூழ உள்ள அரும்புகளுக்குள்ளே அழகு பெற்று மேலெழுந்து நீருக்குள் இருந்த சிவந்த அரும்பைக் கட்டிய மாலையை வளையச் சுற்றி, இரண்டு பக்கத்திலும் ஒத்துத் தோன்றும்படி வளப்பமுள்ள காதுகளில் நிறையச் செருகிய அசோகந் தளிரானது, நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளை உடைய, ஆபரணங்களை அணிந்த மார்பிலே அசைய, உறுதியான வயிரமும் வாசனையும் உடைய கட்டையை அரைத்த, பொலிவும் நிறமும் பெற்ற சந்தனக்குழம்பைத் தேன்

கமழும் மருதம் பூவைப்போல லேசாகக் கோங்கிலவின் அரும்பைப்போன்ற தனத்திலே பூசி, விரிந்த வேங்கை மலரின் நுண்ணிய மகரந்தப் பொடியை மேலே அப்பி, கண்டு மகிழ்வதற்கு ஏற்றபடி விளா மரத்தின் சிறிய தளிரைக் கிள்ளித் தெறித்து, கோழி ஓங்கியதும் பகைவரை வென்று சங்காரம் செய்யும் வெற்றியை அறிவுறுத்துவது மாகிய கொடி நெடுங்காலம் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, பலர் ஒருங்கே கூடி, சிறப்புத் திகழ்கின்ற மலைப்பக்கமெல்லாம் எதிரொலி செய்யும் படியாகப் பாடி, தெய்வப் பெண்கள் ஆடும் சோலைகளை உடைய, குரங்கும் அறியாத மரங்கள் நெருங்கியுள்ள மலைப்பக்கத்தில் வளர்ந்த வண்டுகளும் மொய்க்காத விளக்கைப் போன்ற காந்தளாலாகிய பெரிய குளிர்ந்தகண்ணியைஅணிந்ததிருமுடியைஉடையவன்;

45—61. பாரில் முதிர்ந்த குளிர்ச்சியையுடைய கடலானது கலங்கும்படியாக அதனுள்ளே புகுந்து, சூரனுகிய அசுரர் தலைவனைக்கொன்ற சுடர் விடுகின்ற இலையை உடைய நெடிய வேலாலே, உலர்ந்த மயிரையும் கோணியுள்ள பல்லையும் ஆழமான வாயையும் சுழல்கின்ற விழியையும் பசிய கண்ணையும் பயத்தைத் தரும் பார்வையையும் சுழன்றுற் போன்ற கண்ணையுடைய கோட்டானோடு கூடிய பாம்பு தொங்கப் பெரிய தனத்தை மோதுகின்ற காதையும் சொர சொரப்பை உடைய உடம்பையும் அச்சம் உண்டாக்கும் நடையையும் உடைய பயங்கரமான பேய்மகள் ரத்தம் அளைத்த கூரிய நகத்தையுடைய விரலாலே கண்ணைத் தோண்டி உண்ட மிக்க நாற்றத்தை யுடைய கரிய தலையை ஒள்ளிய வளையை அணிந்த வளைந்த கையால் ஏந்திக் கண்டார் அஞ்சும்படியாக, வென்று அட்ட போர்க்

களத்தைப் பாடித் தோளை வீசி நிணத்தைத் தின்னும் வாயையுடையவளாய்த் துணங்கைக் கூத்து ஆடும் படியாக, இரண்டு பெரிய வடிவை உடைய ஒரு பெரிய சூரனது உடம்பானது அஞ்சும்படி ஆறு வேறு உருவத்தோடு சென்று, அசுரர்களுடைய நல்ல வெற்றி கெட்டுப் போகும்படி, தலைகீழாகக் கவிழ்ந்த பூங் கொத்துக்களை உடைய மாமரத்தை அழித்த, குற்ற மற்ற வெற்றியையும், யாராலும் அறிதற்கரிய நல்ல புகழையும் உடைய செவ்வேற் சேய் (ஆகிய முருகனுனுடைய);

62—66 சிவந்த திருவடியிலே செல்லும் பெருமையை உடைய உள்ளத்தோடும், நன்மை செய்கின்ற தீர்மானத்தோடும், உன் நாட்டைப் பிரிந்து தங்குவதற்குரிய பிரயாணத்தை நீ விரும்பினையானால், நல்ல நெஞ்சில் எண்ணிய இனிய விருப்பங்கள் யாவும் ஒருங்கே நிறைவேற, நீ நினைத்த காரியம் இப்போதே கைகூடப் பெறுவாய்;

67—71. போருக்கு வருக என்று அறைகூவிக் கட்டிய, நெடுந்தூரம் உயர்ந்த கொடிக்கருகே, வரிந்து புனையப் பட்ட பந்து பாவையோடு தொங்க, யுத்தம் செய்பவரை ஒடுக்கிய போர் இல்லாத வாயிலையும், திருமகள் வீற்றிருந்த குற்றமற்ற அங்காடி வீதியையும், மாடங்கள் மலிந்த வீதியையும் உடைய கூடல்மா நகரத்துக்கு மேற்கே;

72—77. கரிய சேற்றையுடைய அகன்ற வயலில் விரிந்து மலர்ந்த முள்ளையுடைய தண்டைப் பெற்ற தாமரை மலரில் தூங்கி, விடியற் காலையில் தேன் பரந்த நெய்தல் மலரை ஊதி, சூரியன் உதயம் ஆனவுடன் கண்ணைப்போல மலர்ந்த அழகிய சுனைகளில் உள்ள

மலர்களிலே சிறைகளையுடைய வண்டினது அழகிய கூட்டம் ரீங்காரம் செய்யும் திருப்பரங் குன்றத்தில் (முருகன்) வீற்றிருத்தலையும் உடையவன்; அது மட்டும் அன்று.

78—82. அங்குசத்தின் கூர்மையான நுனி பதிந்தமையால் உண்டான தழும்பு உள்ள வரிகளையுடைய நெற்றியில், வாடாத பொன்னரி மாலை பட்டத்தோடு அசைய, மணிகள் மாறி ஒலிக்கும் பக்கங்களையும், வேகமாகிய நடையையும், யமனைப்போன்ற தடுப்பதற்கரிய வலிமையையும் உடைய, காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின் மேலே ஆரோகணித்து;

83—88. ஐந்து வேறு உறுப்புக்களை உடையதும், செய்யவேண்டிய வேலைப்பாடுகள் நிரம்பியதுமாகிய கிரீடத்தில், விளங்கும் நிறத்தால் வெவ்வேறாக மாறுபட்ட அழகிய மணிகள் மின்னல் விட்டு விளங்கி மின்னுவதைப் போல முடியிலே பிரகாசிக்க, ஒளி தங்கி அசையும், கூறுபாடுகள் அமைந்த பொன்னால் ஆகிய மகர குண்டலங்கள், வானத்திலே விளங்கும் தன்மையையும் ஒளியையும் உடைய சந்திரனைச் சூழ்ந்து அகலாத நட்சத்திரங்களைப்போல விளங்கி மின்ன;

89—102. கேடில்லாத விரதத்தையுடைய தம் தவமாகிய தொழிலை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் பெற்ற முனிவர்களுடைய மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியும் நிறமும் பொருந்திய முகங்களுக்குள்—பெரிய இருள் படைத்த உலகம் குற்றம் இல்லாமல் விளங்கும்படியாகப் பல கிரணங்கள் விரிந்து விளங்குவது ஒருமுகம்; ஒருமுகம், அன்புடையவர் துதிக்க, அவர்களுக்கு ஏற்கும்படியாகப் பொருந்தி இனிதாகச் சென்று விருப்பத்தோடு மகிழ்ந்து வரத்

தைக் கொடுத்தது; ஒரு முகம், வேதமந்திரமுறைப் படியே சம்பிரதாயத்தினின்றும் வழுவாத அந்தணர்களுடைய யாகங்களை நன்கு நிறைவேற்றத் திருவுள்ளங் கொள்ளும்; ஒருமுகம், நூல்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் விளக்கமுறாமல் எஞ்சிய பொருள்களை, அவற்றை உணரப்புக்க ஞான வேட்கை உடையார் இன்பம் அடையும்படியாக ஆராய்ந்து, சந்திரனைப் போலத் திசையெலாம் விளக்கும்; ஒருமுகம் செறுகின்றவர்களை அழித்து, வந்தபோர்களைப் போக்கிக் கறுவுதல் கொண்ட உள்ளத்தோடே களவேள்வியைச் செய்தது; ஒருமுகம் குறவர் மடமகளும் கொடிபோன்ற இடையையுடைய மெல்லியலாளும் ஆகிய வள்ளி நாச்சியாரோடு இன்பம் புணர்ந்து மகிழ்ந்தது;

103—118. அவ்வாறு அந்த ஆறு திருமுகங்களும் தமக்குரிய கடமைகளைப் பயின்று செய்து வருவதனாலே (அவற்றிற்கு ஏற்ப அமைந்து) பொன்னாரம் தொங்கும் அழகிய பெருமையை உடைய மார்பிலே உள்ள சிவந்த வரிகள் தம்வரையில் வர அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டனவும், வலியையுடையனவும், ஒளிவீசி, கொடுத்தலால் பெற்ற புகழ் நிரம்பி, கண்டார் உள்ளத்தை வசமாக்கி, உள்வாங்கி மேலே நிமிர்ந்தனவுமாகிய தோள்களில்—ஆகாயத்திலே சூரியனது வெம்மையைத் தாங்கிச் செல்லுகின்ற கடமையை உடைய முனிவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு உயர்த்தியது ஒரு கை; இடையிலே வைத்தது ஒரு கை; ஒரு கை அங்குசத்தைச் செலுத்த மற்றொரு கை அழகைப் பெற்ற ஆடையை உடுத்த துடையின் மீதே கிடந்தது; இரண்டு கைகள் வியப்பையும் கருமையையும் உடைய கேடயத்தையும் வேலாயுதத்தையும் வலமாகச் சுழற்ற,

ஒருகை திருமார்பில்(மோனமுத்திரையோடு)விளங்க, மற்றொரு கை மாலையோடு விளங்க,ஒரு திருக்கை கீழே நழுவுகின்ற வளையோடே மேலே சுழல, மற்றொரு கை இனிய ஓசையை உடையதாக ஒலிக்கும் மணியை மாறி மாறி ஒலிக்கும்படி செய்ய, ஒரு கை நீலநிற வானத்திலிருந்து மிக்க மழையைப் பொழியும்படியாகச் செய்ய, மற்றொரு கை தேவப் பெண்களுக்கு மண மாலையைச் சூட்ட—அவ்வாறு அந்தப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் முகங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே பொருந்தச் செயல்களைச் செய்து;

119—125. வானத்து இசைக் கருவிகள் முழங்க, திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்புகள் உச்ச ஒலியோடு ஒலிக்க, வெண்சங்குகள் சப்திக்க,வன்மையைத் தன்னிடத்திற் கொண்ட இடியைப் போன்ற முரசம் ஒலிப்பதோடு பல பீலிகளையுடைய மயிலாகிய வெற்றிக்கொடி அகவ, ஆகாயமே வழியாக விரைந்து செல்லுதலைத் திருவுளத்தே கொண்டு, உலகம் புகழ்கின்ற மிக உயர்ந்த மேலான சிறப்பையுடைய அலைவாய்க்குச் சென்று தங்குதல் அவனுக்கு நிலை பெற்ற இயல்பு; அதுமாத்திரம் அன்று.

126—137. மரவுரியை உடையாக அணிந்தவர், அழகோடு வலம்புரியை ஒத்த வெண்மையை உடைய நரைமுடியை உடையோர், மாசு இல்லாமல் விளங்கும் திருமேனியை உடையோர், மான் தோலைப் போர்த்த தசைகெட்ட மார்பில் எலும்புகள் மேலே தோன்றி அசையும் உடம்பை உடையோர், நல்ல நாட்கள் பலவற்றில் ஒருங்கே உணவை உண்ணுது விட்டவர், பகையும் ஹிம்சையும் நீக்கிய மனத்தினர், கற்றவர் சிறிதும் அறியாத பேரறிவினர், கற்றவர்களுக்கு

எல்லையாக நிற்கும் தலைமையுடையோர், காமமும் மிக்க சினமும் நீத்த அறிவுடையோர், சிறிதளவேனும் இடும்பை என்பதை அறியாத இயல்புடையோர், மனம் பொருந்த வெறுப்பில்லாத ஞானம் பெற்றவர் ஆகிய முனிவர் முன்னாலே புக;

138—142. புகையை முகந்தாற் போன்ற மெல்லிய அழுக்கு இல்லாத தூய உடையையும், மொட்டு அவிழ்ந்த மாலையை அணிந்த மார்பையும் உடையவர்களும், காதிலே பொருத்தி வைத்துப் பார்த்துச் சுருதி கூட்டிய நரம்புக் கட்டையுடைய நல்லயாழிலே பயிற்சியுடையவர்களும் அன்புடைய நெஞ்சையும் மெல்லிய மொழிகளையும் உடையவர்களும் ஆகிய கந்தருவர் இனிய நரம்பை மீட்டிப் பாட;

1 3—147. நோய்களே இல்லாமல் அமைந்த உடம்பை உடையோர், மாமரத்தின் விளங்கும் தளிரை ஒத்த மேனி உடையோர், விளங்குந்தோறும் பொன்னை உரைத்தாற்போன்ற தேமலை உடையோர், இனிய ஒளியை உடைய மேகலையைத் தாங்கியதும் தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் உள்ளதுமாகிய அல்குலை உடையோராகிய குற்றமற்ற மகளிரோடு, அப் பாடல் குற்றம் இல்லாமல் விளங்க;

148—159. விஷத்தோடே உறைக்குள்ளே கிடந்த துவாரத்தையுடைய வெண்மையான பற்களையும், நெருப்பைப்போல மூச்செறியும் பயங்கரமான மிக்க வலிமையையும் உடைய பாம்பு இறக்கும்படியாக அடிக்கும் பல கோடுகளையுடைய வளைந்த சிறகைப் பெற்ற கருடனை அணிந்த உயர்ந்த கொடியை உடைய திருமாலும், வெண்மையான இடபத்தை வலப்பக்கத்தே துவசமாகத் தூக்கியவனும் பலர் புக

மூம் திண்ணிய தோளை உடையவனும் உமாதேவியார் ஒரு பாகத்தே தங்கி விளங்குபவனும் இமையாத முக்கண்ணை உடையவனும் திரிபுரத்தை அழித்த வலிமை மிக்கவனுமாகிய சிவபிரானும், ஆயிரம் கண்களையும் நூறாகிய பல வேள்விகளை முடித்து அவற்றினிடையே வந்த பகையை வென்று கொன்ற வெற்றியையும் உடையவன், நான்காக உயர்ந்த கொம்பும் அழகிய நடையும் உடையதும் தாழ்ந்த பெரிய வளைந்த கையை உயர்த்தியதுமாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியிலே ஏறிய ஐசுவரியம் மிக்கவன் ஆகிய இந்திரனும்;

160—165. நான்கு பெரிய தெய்வங்களின் பாதுகாப்பை உடையதும், நல்ல நகரங்கள் நிலை பெற்றதுமாகிய உலகத்தைப் பாதுகாக்கும் ஒன்றுபட்ட சங்கற்பத்தைஉடையவர்களும் பலராலும் புகழ்ப்பெறுபவர்களும் ஆகிய அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் பழையபடியே தலைவராகும் பொருட்டு, இன்பத்தை மிகுதியாக உடைய பூவுலகத்திலே தோன்றித் தாமரையினுற் பெறப் பெற்றவனும் நான்முகனுமாகிய ஒருவனைக் குறித்து, தன்னை வந்து தரிசனம் செய்ய;

166—176. சூரியனைப் போலத் தோன்றும் மாறுபாடு இல்லாத தோற்றத்தையும், நான்காக வேறுபட்ட இயல்பினையும் உடைய முப்பத்து மூவரும் பதினெண் கணத்தினராகிய உயர்ந்த பதவியைப் பெற்றவர்களும் விண்மீன்கள் தோன்றினுற் போன்ற தோற்றத்தை உடையவர்களாய், காற்றிடத்தே நெருப்பு எழுந்தாற்போன்ற வலிமையை உடையவர்களாய், நெருப்பு உண்டாகும்படி இடி இடித்தாற் போன்ற குரலை உடையவர்களாய், மேலான தாங்கள் தம் வேண்டுகோளினுல் தாம் பெறவேண்டிய முறைமையினைக்

கொள்ளும் பொருட்டு ஆகாயத்தே சுழற்சியை உடையவர்களாய், வந்து ஒருங்கே தரிசிக்க, கேடில்லாத கற்பையுடைய மடந்தையாகிய தெய்வயானையுடன் சில காலம் ஆவினன்குடியிலே இருத்தலும் உரிமையாக உடையவன்; அது மட்டும் அன்று.

177-189. ஆறு தொழில்களென்று அமைந்த இயல்பினின்றும் பிறழாமல், தாய் தந்தை யென்னும் இருவரைச் சுட்டிய பல் வேறு பழைய கோத்திரத்தை உடையவர்களும், நாற்பத்தெட்டு ஆகிய நல்ல இளமைப் பருவத்து ஆண்டுகளை நிற்கவேண்டிய நெறியிலே நின்று கழித்தவர்களும், தர்மத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் விரதத்தை உடையவர்களும், மூன்று வகையாகச் சொல்லப்பட்ட மூன்று வேள்வித் தீயையே செல்வமாக உடைய இருபிறப்பாளர்களும் ஆகிய அந்தணர், முருகனைத் துதிக்கும் சமயம் அறிந்து தோத்திரம் கூறவும், ஒன்பது நூலை முறுக்கிய மூன்று புரிகளாகிய நுண்ணிய பூணூலை அணிந்து, உலராத ஈர ஆடையைக் கிடந்தவாறே உலரும்படி உடுத்து, தலைமேலே கையைக் குவித்துக்கொண்டு, முருகனைப் புகழ்ந்து, ஆறெழுத்துக்களைத் தன்பாற்கொண்ட அரிய உபதேச மந்திரத்தை நாக்குப் புரளும் மாத்திரத்திலே பலமுறை கூறி, மணம் மிக்க நறுமலர்களை ஏந்தி (வழிபடவும்), அதற்கு மிகவும் மகிழ்ந்து திருவேரகத்திலே எழுந்தருளியிருப்பதற்கும் உரியவன்; அது மாத்திரம் அன்று.

190-217. பச்சிலைக் கொடியால் நல்ல மணத்தையுடைய சாதிக்காயை நடுவிலே வைத்து, பூசாரியானவன், அதனோடு அழகையுடைய பொருளைப் பொதிந்து வைக்கும் புட்டிலைப்போன்ற தக்கோலக்காயையும்

கலந்து, காட்டுமல்லிகையுடன் வெண்கூதாளம் பூவையும் தொடுத்துக்கட்டிய கண்ணியை அணிந்தவனாகி, வாசனை வீசும் சந்தனத்தை அணிந்த, நிறம் எடுத்துக் காட்டும் மார்பையும் கொடுமையான செயலையும் உடையவரும், வலிய வில்லால் கொலைபுரிகின்றவருமாகிய கானவர், உயர்ந்த மூங்கிற்குழாயில் முற்றி விளைந்த தேறல் ஆகிய கள்ளின் தெளிவை மலையில் உள்ள சிற்றூரில் வாழும் தம் சுற்றத்தாருடன் உண்டு மகிழ்ந்து, தொண்டகம் என்னும் சிறிய பறைக்கு ஏற்பக் குரவைக்கூத்து ஆட; விரலால் வலிய மலர்த்துதலாலே மலர்ந்தனவும் வெவ்வேறு வகையாக இருப்பனவும் காம்போடு கூடியனவும் மணம் வீசுகின்றனவும் ஆழமான சுனைகளிலே மலர்ந்தனவும் வண்டுகள் மொய்ப்பனவும் ஆகிய மலர்களால் ஆன கண்ணி, இரட்டையாகக் கட்டிய மலர்மாலையில் அணைத்துக் கட்டிய கூந்தல், முடித்திருக்கின்ற கஞ்சாவின் இலையோடு கூடிய மணமுடைய பூ இவற்றை அணிந்து, சிவந்த அடிமரத்தை உடைய வெண்கடம்பின் வெள்ளையான பூங்கொத்துக்களை இடையிலே வைத்து வண்டு வந்து உண்ணும்படியாக (மலர்களையும் சேர்த்துத்) தொடுத்ததும் மிக்க குளிர்ச்சியை உடையதுமாகிய பெரிய தழையாடையைக் குற்றமறத் திருந்திய வடங்களை உடைய ரகசிய ஸ்தானத்தில் அசையும்படியாக உடுத்து, மயிலைக் கண்டாற்போன்ற தோற்றத்தைப் பெற்ற, மெத்தென நடக்கும் நடையையுடைய மகளிரோடு; சிவந்த நிறம் உடையவன், சிவந்த ஆடையை அணிந்தவன், சிவந்த அடிமரத்தையுடைய அசோகினது குளிர்ந்த தளிர் அசைகின்ற காதை உடையவன், கச்சை அணிந்தவன்,

கழலைக் கட்டியவன், வெட்சிக்கண்ணியைச் சூடியவன், குழலை ஊதுபவன், கொம்பை வாசிப்பவன், வேறு பல சிறிய வாத்தியங்களை இசைப்பவன், ஆட்டுவாகனத்தான், மயிலில் ஏறுபவன், குற்றம் இல்லாத சேவற் கொடியைப்பிடித்தவன், நெடிய உருவம் படைத்தவன், வளையணிந்த தோளையுடையவனாக, யாழ்நரம்பு ஒலித்தாற்போன்ற இனிய குரலையுடைய மகளிர் கூட்டத்தோடு, சிறிய புள்ளிகளை உடையதாய் மணமும் தண்மையும் மென்மையும் உடையதாய் இடுப்பிலே கட்டிய, நிலத்திலே புரளும் துகிலை உடையவனாகி முழவைப் போலப் பெருத்த விசாலமான கைகளால் ஏற்ற வண்ணம் ஏந்திக்கொண்டு மெல்லிய தோளையுடைய மான் போன்ற பல மகளிரைத் தழுவி, அவர்களுக்கு முதற்கை கொடுத்து, மலைகள் தோறும் விளையாடுதலும் நிலைபெற்ற அவனது குணமாகும்; அது மட்டும் அன்று.

218-226. சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களோடு கலந்து வைத்து, ஆட்டை அறுத்து, கோழிக் கொடியோடு விழாவுக்குரிய களத்தை நிறுவி, ஒவ்வோர் ஊரிலும் நடத்த மேற்கொண்ட சிறப்புப்பொருந்திய விழாக்களிலும்; அன்பர்கள் துதித்து வழிபட, விரும்பிச் செல்லும் அவ்விடங்களிலும்; பூசாரி அமைத்த வெறியாடுகின்ற இடத்திலும்; காட்டிலும் சோலையிலும் அழகுடைய ஆற்றிடையிலுள்ள தீவிலும் ஆற்றிலும் குளத்திலும் வேறு பல இடங்களிலும்; நான்கு தெருக் கூடும் சதுக்கத்திலும் வேறு சந்திகளிலும்; புதியபூக்களையுடைய கடம்பமரத்திலும், மன்றத்திலும் பொதியிலிலும் கந்து உடைய இடங்களிலும்;

227 249. மாட்சிமைப்பட்ட தலையையுடைய கோழிக்கொடியோடு பிற அலங்காரங்களையும் செய்து பொருத்தமாக அமையும்படி நெய்யோடு கலந்து வெள்ளைக் கடுகை அப்பி, மந்திரங்களை மெல்லச் சொல்லிக் கும்பிட்டுக் கொழுவிய மலர்களைத் தூவி, ஒன்றோடு ஒன்று மாறுபட்ட நிறத்தையுடைய இரண்டு ஆடைகளை ஒருங்கே உடுத்து, சிவந்த நூலைக் கையிலேகட்டிக்கொண்டு, வெண்மையான பொரியைத் தெளித்து, மிக்க வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய கொழுத்த ஆட்டுக்கிடாயின் ரத்தத்தோடு கலந்த தூய வெள்ளை யரிசியைச் சிறு பலியாக இட்டு, பல கூடை நிறையப் பிரப்பரிசி வைத்து. சிறிய பசுமஞ்சளோடு நறிய வாசனைப்பொருள்களைத் தெளித்து, பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரியினது நறிய குளிர்ந்த மாலையை ஒரே அளவாக அறுத்து அங்கங்கே தொங்கும்படி கட்டி, செறிந்த மலைச்சாரலில் உள்ள நல்ல நகர்களை வாழ்த்தி, நறிய தூபத்தைக் காட்டி, குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி, ஒலிக்கின்ற இன்னொலியை உடைய அருவியோடு இனிய வாத்தியங்கள் சேர்ந்து முழங்க, பல நிறங்களையுடைய மலர்களைத் தூவி, கண்டோர் அஞ்சும்படியாக ரத்தத்தோடு கலந்த சிவந்த தினையைப் பரப்பி, குறமகளானவள் முருகனுக்கு உவந்த வாத்தியங்களை வாசிக்கச் செய்து, தெய்வம் இல்லையென்ற முரண்பட்ட கொள்கையை உடையவர்களும் அஞ்சும்படியாக, முருகனை வரும்படி செய்த அழகு மிக்க அகன்ற திருக்கோயிலில், வெறியாடுகின்ற இடத்தில் சிலையோடுபடியாகப் பாடி, பல கொம்புகளை ஒன்றாக ஊதி, ஒலியாற் கொடுமையையுடைய மணிகளை ஒலித்து, புறங்காட்டி ஓடாத

வலிமையையுடைய பிணிமுகம் என்னும் யானையை வாழ்த்தி, தமக்கு விருப்பமானவற்றை வேண்டும் அடியவர் வேண்டியபடியே அடைந்து வழிபட்டுக் கொண்டிருக்க (முருகன்) அங்கங்கே தங்கியிருத்தலும் நான் அறிந்ததேயாகும்;

250-277. நான் கூறிய அவ்விடங்களானாலும் (பிற இடங்களானாலும்) தரிசனத்துக்குப் பொருத்தமாக முந்தி நீ கண்ட இடத்தில் முகம் விரும்பித் துதித்து, கை குவித்துப் புகழ்ந்து காலில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து, "உயர்ந்த பெரிய இமாசலத்தின் உச்சியில் நீல நிறமுடைய தருப்பை வளர்ந்த பசிய சுனையிலே, ஐம்பூதத் தலைவருள் ஒருவன் தன் கையிலே ஏற்றுக் கொடுக்க, ஆறு முனிவருடைய மனைவியர் பெற்றெடுத்த ஆறு திருவுருவத்தோடு அமர்ந்த செல்வனே! ஆலமரத்தின் அடியிலே வீற்றிருக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் திருமகனே! பெருமையையும் பக்க மலைகளையும் உடைய இமாசலத்தின் மகளுக்கு மகனே! பகைவர்களுக்கு யமனைப் போன்றவனே! வெற்றியையும் வெல்லும் போரையும் உடைய துர்க்கையின் புதல்வனே! ஆபரணங்களை அணிந்த பெருமையையுடைய பழையவளாகிய பராசக்தியின் குழந்தையே! தேவர்கள் வணங்குகின்ற வில்லைக் கையிலே பிடித்த படைத்தலைவனே! போகத்துக்குரிய மாலையை அணிந்த திருமார்பை உடையவனே! எல்லா நூல்களையும் அறியும் பேரறிவுடையவனே! போரில் ஒப்பில்லாத ஒருவனாக விளங்குபவனே! பொருகின்ற வெற்றியினையும் இளமையையும் உடையவனே! அந்தணர்களுடைய செல்வமாக இருப்பவனே! மெய்யை உணர்ந்தவர்களுடைய சொற்களெல்லாம்

தொக்க தொகுதியாக விளங்குபவனே! தெய்வயானை வள்ளியாகிய மங்கையர்தம் கணவனே! வீரம் மிக்காருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவனே! வேல் பொருந்திய பெரிய கைகளால் அமைந்த பெரிய செல்வத்தை உடையவனே! கிரவுஞ்ச மலையை அழித்த, என்றும் குறையாத வெற்றியையுடைய, வானத்தை முட்டும் உயர்ந்த மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரிமை பூண்டவனே! சாதியாலும் சமயத்தாலும் வேறுபட்ட பலரும் புகழும் நல்ல மொழிகளையுடைய, புலவர்களுக்குள் ஆண்சிங்கம் போன்ற தலைவனே! அருமையாகப் பெறுதலாகிய முறைமையுடைய பெரிய பொருளாகிய முக்திச் செல்வத்தையுடைய முருகனே! தன்பால் விரும்பி வந்தவர்களுக்கு அவர் விரும்பியதைத் தந்து நிரம்ப நுகரச் செய்யும் பெரிய புகழை உடையவனே! துணையின்றி வருந்தியவர்களுக்கு அருள் புரியும், பொன்னுபரணங்களை அணிந்த சேயே! மேல் நெருங்குகின்ற போர்களை முடித்து உன்னுடைய வென்று அடுகின்ற மார்பினாலே பரிசிலர்களை ரக்ஷிக்கின்ற, பயங்கரமான நெடிய வேளே! தேவரும் முனிவருமாகிய பெரியவர்கள் துதிக்கின்ற திருநாமத்தை உடைய தலைவனே! சூரனது குலத்தை அழித்த வீரம் பொருந்திய மார்பத்தையும் மிக்க வலிமையையும் உடையவனே! போரிலே சிறந்து நிற்கும் வீரனே! தலைவனே!'' என்று பலவகையாக நான் அறிந்த அளவிலே சொல்வனவற்றை விடாமற் சொல்லி;

278-317. "உன் பெருமைகளை அளவிட்டு அறிதல் உலகத்தில் உள்ள உயிர்களுக்கு அருமையாக இருத்தலின், நான் நின் திருவடி தரிசனத்தின் பொருட்டு

அதை நினைந்து வந்தேன். நின்னோடு ஒப்பார் இல்லாத ஞானமுடையவனே!" என்று தொடங்கி, நீ உள்ளத்தே கொண்ட எண்ணத்தைச் சொல்வதற்கு முன்னே நீ நினைத்ததை உணர்ந்து உடனே வேறு பல உருவங்களை யுடைய குறிய பல ஏவலாளர், விழா நடத்துங் களத்தில் சிறப்புண்டாகும்படியாகத் தோன்றி, "இவன் இரங்கத் தக்கான், அறிவு வாய்ந்த யாசகன்; ஈகையால் வந்த நின் புகழைக் கேட்டு விரும்பி இனியனவும் நல்லனவுமாகிய திருநாமங்களை நன்றாகப் பலபலவாகச் சொல்லித் துதித்து வந்தான், பெருமானே!" என்று சொல்ல, தெய்வத்தன்மை அமைந்த வலிமை விளங்கும் திருவுருவத்தோடு ஆகாயத்தை அளாவிய உயரத்தையுடைய அப் பெருமான், உனக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு அங்கே வந்து, காண்பாருக்கு வருத்தத்தைத் தரும் அந்த நெடிய உருவத்தை மறைத்துப் பழையதாக உள்ள தன் மணம் கமழும் தெய்வத் தன்மையும் இளமையும் அழகும் உடைய வடிவத்தைக் காட்டி, "அஞ்சுவதை விட்டுவிடு; உன் வரவை முன்பே அறிவேன்" என்று அன்புடைய நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி, என்றும் அழிவில்லாமல் இருக்கும்படியாக, இருண்ட கரிய நிறம்பெற்ற உலகத்தில் நீ ஒருவனே தலைவனாகத் தோன்றும்படி, யாவற்றினும் சிறந்த, பெறுவதற்கரிய பரிசிலாகிய வீடுபேற்றை வழங்குவான்; பல சிற்றருவிகள் ஒருங்கே பல வெவ்வேறு துகிற்கொடிகளைப்போல வளைந்து அசைந்து, அகிலைச் சுமந்து, சந்தன மரத்தை உருட்டி, சிறு மூங்கிலின் பூவுடைய அசைகின்ற கொம்பு பூவில்லாமல் தனிப்ப அதன் வேரைப் பிளந்து, வானுலகத்தைத் தொடுகின்ற உயர்ந்த மலையில் சூரிய மண்டலத்தைப்போல

ஈயால் வைக்கப்பட்ட தண்ணியவாய் மணக்கின்ற பரந்த தேன் கூடுகள் சிதைய, நல்ல பல வேர்ப்பலாவின் முற்றிய சுளை விழுந்து கலக்க, மேலே உள்ள சுரபுன்னை மரத்தின் வாசனை மிக்க மலர்கள் உதிர, கருங்குரங்குகளோடு கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகள் நடுங்கவும் பூவைப்போன்ற புள்ளிகளையுடைய மத்தகத்தைப் பெற்றகரிய பெண்யானைகள் குளிர்ச்சி அடையவும் வீசி, பெரிய களிற்றினது முத்தையுடைய வெள்ளிய தந்தங்களை வாரிக்கொண்டு, குதித்து, நல்ல பொன்னும் மணியும் தம் நிறம் வெளிப்படத் தோன்றுமாறு செய்து, பொன்னைக் கொழித்து, வாழையின் அடிமரம் முறியவும், தென்னையின் பெரிய இளநீர்க் குலைகள் உதிரவும் தாக்கி, மிளகு கொடியின் கறிய காய்க்கொத்தானது சாயும்படியாக, பொறிகளை மேலே உடையனவும், மெல்ல நடக்கும் நடையை உடையனவுமாகிய மயில்கள் பல ஒருங்கே அஞ்சவும், காட்டுக் கோழியின் வலிமையையுடைய பெடை ஓடிப் போகவும், காட்டுப் பன்றியோடு கரிய பனையின் உள்ளீட்டில் உள்ள மெல்லிய சிலாம்பைப் போன்ற நிறம் பெற்ற மயிரையுடைய உடம்போடு கூடிய வளைந்த அடியைப் பெற்ற கரடிகள் பெரிய பாறையின் பிளப்பிலே உள்ள குகையிலே புகுந்து அடங்கவும், கரிய கொம்பையுடைய காட்டுப் பசுவின் நல்ல காளை முழங்கவும் மலையின் உச்சியிலிருந்து இழுமென்ற ஓசையோடு இறங்கி வருகின்ற அருவியையுடைய பழமுதிர்சோலை மலைக்கு உரியவனுகிய முருகன்.

வெண்பாக்கள்

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத்து உறை.

கிரவுஞ்ச மலையை வேலால் எறிந்து அழித்தவனே, முழங்கும் கடலிலே புகுந்து ஒளித்த சூரபதுமனைச் சங்காரம் செய்தவனே, சிவந்த தலையையுடைய பூதங்களாகிய போர் புரியும் சேனையை உடையவனே, என்றும் இளமையை உடையவனே, என்றும் அழகாக இருப்பவனே, இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு உலாவரும் பரமசிவனுடைய ஆண் சிங்கம் போன்ற குமாரனே, நீ என்றும் என் உள்ளத்திலே தங்கியிருப்பவனாக வாசம் செய்வாயாக. (1)

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

கிரவுஞ்ச மலையை எறிந்து பொடிபடுத்தியதும், பகைவரது வலிமை குன்றும்படியாகப் போர் செய்ததும், சூரனால் துன்புற்ற அக்காலத்தில் தேவலோகத்தில் இருந்த தேவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கியதும், இன்று என்னைக் கைவிடாமல் நின்றதும், நக்கீரர் முதலியவர்களை மலைக்குகையிலே பாதுகாத்ததும் சத்தியத்தை நீங்காமல் இருக்கும் வீரனாகிய முருகனது திருக்கரத்தில் உள்ள வேலே யாகும். (2)

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

வீரத்தையுடைய வேல்; நீளமான வேல்; தேவர்களைச் சிறையினின்றும் விடுவித்த தீரம் பொருந்திய வேல்; செவ்வேளின் திருக்கரத்திலுள்ள வேல்; சமுத்திரத்திலே புகுந்து மூழ்கிய வேல்; வெற்றியைத் தரும் வேல்; சூரனுடைய மார்பையும் கிரவுஞ்ச மலையையும் துளைத்த வேல் எனக்குத் துணையாக உள்ளது. (3)

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

கொலைத்தொழிலிலே பயின்ற வேலையுடைய சூரனைச் சங்காரம் செய்த தலைவனே, முன்பு பனியால் மூடப்பட்ட உயர்ந்த கிரவுஞ்சகிரியின்மேல் பட்டு ஊடுருவும் படியாகப் பிரயோகம் செய்த ஒப்பற்ற நினது வேலாயுதத்தை, இன்னும் ஒருமுறை என்னுடைய துன்பமாகிய மலை பட்டுருவும்படியாகவும் பிரயோகம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும். (4)

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

பன்னிரண்டு திருக்கைகளோடு கோலங்கொண்ட அப்பனே, தேவர்களுடைய கொடிய பாவங்களைப் போக்கி அருள்செய்யும் வேலாயுதக்கடவுளே, செந்தூரில் எழுந்

தருளியிருக்கும் பெருமானே, அடியேன் உன்னையன்றி வேறு ஒருவரையும் எனக்குத் துணையாக நம்பமாட்டேன்; வேறு ஒருவரையும் வழிபடமாட்டேன். (5)

அஞ்சு முகம்தோன்றின் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும்—நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாவென்று ஓதுவார் முன்.

முருகா என்று எப்போதும் ஓதுகின்ற அடியார்களுக்கு முன்னாலே, அவர்கள்பால் பயப்படுகின்ற முகம் காணப்படின் முருகனுடைய ஆறுமுகமும் அதனைப் போக்கத் தோன்றும்; கொடிய போரில் பயப்படாதே என்று வேலாயுதம் தோன்றும்; மனத்தில் ஒரு முறை தியானித்தாலும் முருகனுடைய இரண்டு திருவடிகளும் தோன்றும். (6)

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே—ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

முருகா, திருச்செந்தூர் ஆண்டவனே, திருமால் மருகனே, சிவகுமாரனே, துதிக்கையை முகத்திலே உடைய விநாயகருக்கு இளவலே, அடியேன் உன்னுடைய தண்டையை அணிந்த திருவடியையே பற்றுக்கோடாக நம்பி எப்பொழுதும் கும்பிடுவேன். (7)

காக்கக் கடவியநீ காவாது இருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா—பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

ஷண்முகா, மலர்ந்த கடம்ப மாலையை அணிந்தவனே, முருகா, சுடர்விடும் வேலாயுதக் கடவுளே, என்னைக்

காப்பாற்றும் கடமையையுடைய நீயே காவாமல் இருந்து விட்டால், என்னைக் காக்கும் பொறுப்பு யாருக்கு உரியதாகும்? நீ இரங்கி அருளுவதற்கு ஏற்ற பாத்திரமாகிய நல்ல இடம் இது. இனிமேல் கருணைபுரிவாயாக. (8)

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

நெஞ்சே, திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பன்னிருகைப் பெருமாளாகிய முருகன் திருவடிகளைக் கரங்குவித்துக்கும்பிட்டுக் கண் குளிரும்படியாகத் தரிசித்து, குறைவில்லாமல் பெருகிய ஆர்வத்தோடு அழகையுடைய திருமுருகாற்றுப்படையை, பூசையாக எண்ணிக் கொண்டு பாராயணம் செய்வாயாக. (9)

நக்கீரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால்—முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த எல்லாம் தரும்.

நக்கீரர் திருவாய்மலர்ந்த நல்ல திருமுருகாற்றுப்படையைத் தன்னைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுத் தினந்தோறும் ஒருவன் பாராயணம் செய்தால், பெருமையையுடைய முருகக்கடவுள் முன்னாலே பாதுகாக்க எழுந்தருளி வந்து உள்ளத்துயரத்தைப் போக்கியருளி, அவன் கருதிய எல்லாவற்றையும் வழங்கியருள்வான். (10)

———

அல்லயன்ஸ் பிரெஸ், மயிலாப்பூர், சென்னை. 18-4-49

வழிகாட்டி

கி. வா. ஜகந்நாதன் எழுதியது

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழர் வாழ்க்கை எவ்வாறு இருந்தது? தெய்வவழிபாடு எப்படி நிகழ்ந்தது? முருகக் கடவுளை எவ்வாறு பூசித்துவந்தனர்?—இத்தகைய கேள்விகளுக்கு விடை வேண்டுமானால் இந்நூலைப் படித்து உணரலாம்.

திருமுருகாற்றுப் படைக்கு மிகத் தெளிவான முறையில் அமைந்த விளக்கமும் கதைபோல் அமைந்த வரலாறுகளும், நூல் முழுவதும் உள்ள கருத்தின் தொகுப்பாகிய அறிமுகமும் அமைந்த புத்தகம் இது.

தண்டமிழ்ப் பெருஞ் சான்றோராகிய திரு. வி. க. வின் முகவுரையும் மூவர்ண அட்டைப் படமும் இதற்குத் தனிச் சோபையை அளிக்கின்றன.

விலை ரூ. 2 8 0

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர்